USNESENÍ SOUDNÍHO DVORA (osmého senátu)

20. listopadu 2009 *

Ve věci C-278/09,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článků 68 ES a 234 ES, podaná rozhodnutím Tribunal de grande instance de Paris (Francie) ze dne 6. července 2009, došlým Soudnímu dvoru dne 16. července 2009, v řízení

Olivier Martinez,

Robert Martinez

proti

MGN Ltd,

* Jednací jazyk: francouzština.

SOUDNÍ DVŮR (osmý senát),

ve složení C. Toader (zpravodajka), předsedkyně senátu, P. Kūris a L. Bay Larsen, soudci,

generální advokátka: E. Sharpston,
vedoucí soudní kanceláře: R. Grass,

po vyslechnutí generální advokátky,

vydává toto

Usnesení

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článku 2 a čl. 5 bodu 3 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. 2001, L 12, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 42; oprava v Úř. věst. 5.9.2006, L 242, s. 6).

2 Uvedená žádost byla předložena ve sporu mezi O. Martinezem a R. Martinezem, s bydlištěm ve Francii, na straně jedné, a společností MGN Ltd (dále jen „MGN“), se sídlem ve Spojeném království, na straně druhé, ve věci určení soudu příslušného k rozhodování v řízení o odpovědnosti, které zahájili proti posledně jmenované.

Právní rámec

3 Článek 61 ES stanoví:

„K postupnému vytvoření prostoru svobody, bezpečnosti a práva přijme Rada:

[…]

c) opatření v oblasti soudní spolupráce v občanských věcech, jak je stanoveno v článku 65 [ES];

[…]“

4 Článek 2 nařízení č. 44/2001 stanoví:

„1. Nestanoví-li toto nařízení jinak, mohou být osoby, které mají bydliště na území některého členského státu, bez ohledu na svou státní příslušnost žalovány u soudů tohoto členského státu.

2. Na osoby, které nejsou státními příslušníky členského státu, v němž mají bydliště, se použijí pravidla pro určení příslušnosti, která se použijí pro jeho vlastní státní příslušníky.“

5 Článek 5 bod 3 nařízení č. 44/2001 stanoví:

„Osoba, která má bydliště na území některého členského státu, může být v jiném členském státě žalována:

[…]

3) ve věcech týkajících se deliktní nebo kvazideliktní odpovědnosti u soudu místa, kde došlo nebo může dojít ke škodné události;

[…]“

Spor v původním řízení a předběžná otázka

6 Dne 28. srpna 2008 podali O. Martinez a R. Martinez proti společnosti MGN žalobu k Tribunal de grande instance de Paris, kterou se domáhají, aby bylo posledně uvedené uloženo zaplatit jim náhradu škody s příslušenstvím. Ve svém návrhu tvrdí, že byla porušena jejich osobnostní práva v důsledku zveřejnění textů a fotografií na internetové stránce provozované uvedenou společností.

7 MGN uplatnila námitku nepříslušnosti uvedeného soudu s odvoláním na článek 2 a čl. 5 bod 3 nařízení č. 44/2001. Podle této společnosti musí být na škodnou událost, pokud k ní došlo prostřednictvím tiskoviny, nazíráno tak, že nastala na všech místech, na nichž je uvedená tiskovina šířena. V důsledku toho, pokud je nosičem internetová síť, která je z důvodu svých technických vlastností všude přístupná a může být konzultována ze všech členských států, může být na takovou škodnou událost, jako je škodná událost dotčená v původním řízení, nazíráno tak, že nastala na území pouze jednoho členského státu, pouze tehdy, pokud existuje dostatečná, podstatná či významná souvislost s uvedeným územím. V projednávané věci neexistuje žádná dostatečná souvislost mezi sporným zveřejněním na internetu a údajnou újmou na francouzském území.

8 Podle žalobců v původním řízení souvislost s francouzským územím vyplývá z okolnosti, že Olivier Martinez je Francouz, že ke sporným skutkovým okolnostem došlo ve Francii, že o ně má francouzská veřejnost nutně zájem a že mohou mít na tomto území určitý dopad. Dodávají, že i když byl inkriminovaný článek vyhotoven v anglickém jazyce, je tento článek, který byl šířen na internetu, snadno srozumitelný francouzské veřejnosti.

9 Jelikož řešení otázky vnitrostátního soudu příslušného k rozhodování ve sporu, který mu byl předložen, nevyplývá jasně ze znění článku 2 a čl. 5 bodu 3 nařízení č. 44/2001,

rozhodl Tribunal de grande instance de Paris přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Musí být [článek] 2 a [čl.] 5 [bod 3] nařízení Rady č. 44/2001 […] vykládány tak, že přiznávají soudu členského státu příslušnost k rozhodování o žalobě podané z důvodu porušení osobnostních práv, ke kterému mohlo dojít v důsledku zveřejnění informací nebo fotografií na internetové stránce provozované v jiném členském státě společností se sídlem v tomto druhém státě nebo také v dalším členském státě, v každém případě v jiném, než je první členský stát:

– buď za jediné podmínky, že tuto internetovou stránku lze prohlížet z tohoto prvního státu,

– nebo pouze pokud mezi škodnou událostí a územím tohoto prvního státu existuje dostatečná, podstatná anebo významná souvislost, a v tomto druhém případě, může tato souvislost vyplývat z:

  – rozsahu připojení na spornou stránku z tohoto prvního členského státu, v absolutní hodnotě nebo poměrně ke všem připojením na uvedenou stránku,

  – bydliště, nebo i ze státní příslušnosti osoby, která si stěžuje na porušení svých osobnostních práv, nebo obecněji dotyčných osob,

– jazyka, ve kterém je šířena sporná informace, nebo jakékoli jiné okolnosti, která je způsobilá prokázat vůli provozovatele internetové stránky oslovit zvláště veřejnost tohoto prvního státu,

– místa, kde došlo k uváděným skutečnostem, nebo místa, kde byly vyhotoveny fotografické snímky, které byly případně zveřejněny na internetu,

– jiných kritérií[?]“

K příslušnosti Soudního dvora

10 Podle čl. 92 odst. 1 jednacího řádu Soudního dvora může Soudní dvůr, je-li zjevně nepříslušný k projednání určitého návrhu nebo je-li určitý návrh zjevně nepřípustný, po vyslechnutí generálního advokáta rozhodnout, aniž by pokračoval v řízení, usnesením s odůvodněním.

11 Je třeba uvést, že Tribunal de grande instance de Paris se za účelem předložení své žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce opírá o článek 267 Smlouvy o fungování Evropské unie. Jelikož tato smlouva není v platnosti, je třeba konstatovat, že za současného stavu práva Společenství je třeba mít za to, že žádost byla předložena na základě článků 68 ES a 234 ES.

12 Z článku 68 odst. 1 ES přitom vyplývá, že článek 234 ES se použije na hlavu IV Smlouvy o ES, jestliže v určité věci, která je předmětem řízení zahájeného u soudu členského státu, jehož rozhodnutí již nemůže být napadeno opravnými prostředky podle vnitrostátního práva, vyvstane otázka výkladu aktů vydaných orgány Evropského společenství na základě této hlavy.

13 V projednávané věci se žádost o rozhodnutí o předběžné otázce týká nařízení č. 44/2001, které bylo přijato na základě čl. 61 písm. c) ES, který se nachází v hlavě IV třetí části Smlouvy. Za těchto podmínek může pouze vnitrostátní soud, jehož rozhodnutí nemohou být napadena opravnými prostředky podle vnitrostátního práva, požádat Soudní dvůr o rozhodnutí o otázce výkladu tohoto nařízení.

14 V projednávaném případě je nesporné, že rozhodnutí o soudní příslušnosti, která budou přijata ze strany Tribunal de grande instance de Paris ve věci v původním řízení, mohou být napadena opravnými prostředky podle vnitrostátního práva.

15 Proto vzhledem k tomu, že žádost nebyla Soudnímu dvoru předložena vnitrostátním soudem splňujícím podmínku uvedenou v čl. 68 odst. 1 ES, není Soudní dvůr příslušný k rozhodnutí o výkladu nařízení č. 44/2001.

16 V důsledku toho je třeba použít čl. 92 odst. 1 jednacího řádu a konstatovat, že Soudní dvůr je zjevně nepříslušný k rozhodnutí o otázce položené ze strany Tribunal de grande instance de Paris.

K nákladům řízení

17 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (osmý senát) rozhodl takto:

Soudní dvůr Evropských společenství je nepříslušný k poskytnutí odpovědi na otázku položenou ze strany Tribunal de grande instance de Paris ve věci C-278/09.

Podpisy.